

prima instanță: L. Pruteanu
instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-1363/16

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinînd recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Harghel Serghei, reprezentat de avocatul Goțonoga Sergiu,

în pricina civilă la cerea de chemare în judecată a lui Harghel Serghei împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Harghel Serghei, admise apelurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 iunie 2015 în partea admiterii acțiunii și în partea casată fiind emisă o nouă hotărîre, în rest hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 iunie 2015 a fost menținută,

c o n s t a t ă

La 10 septembrie 2014, Harghel Serghei a depus cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 25 iulie 2008, prin Ordonanța DGUP MAI din 25 iulie 2008, confirmată de către procurorul conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, s-a dispus pornirea urmăririi penale nr. 2008990152, în baza plîngerii cetățeanului României Alecu Mihai, pe faptul însușirii de către el și de comun acord cu Ceban Serghei Vasile a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari, prin escrocherie - fapte infracționale prevăzute de art. 195 alin. (5) din Codul penal.

Susține că în cadrul urmăririi penale pe cauza dată a fost reținut și recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (5) Cod penal, iar la data de 03 septembrie 2008 i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (5) din Codul penal.

Menționează că la 25 iunie 2009 și 26 iunie 2009 i-au fost înaintate învinuirile pe două capete de acuzare, și anume: pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 361 alin. (2) lit. (b) și respectiv, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 190 alin. (5) Cod penal.

Relatează că paralel examinării cauzei penale respective, prin ordonanța Procuraturii Generale din 06 iunie 2009, s-a dispus începerea unei alte cauze penale pe faptul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale și ștampilelor false săvârșite de 2 sau mai multe persoane nr. 2009990304, conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cauza penală care a fost conexată și examinată într-o procedură cu cauza penală inițială și în cadrul căreia dînsul a mai fost învinuit de către organele de urmărire penală pentru folosirea documentelor oficiale false.

Indică reclamantul că pe tot parcursul urmăririi penale nu a recunoscut vina și a pledat nevinovat, însă indiferent de acest fapt la data de 11 februarie 2010 procurorul Procuraturii Generale, a întocmit rechizitoriul și a expediat cauza penală în instanța de judecată.

În rezultatul examinării cauzei penale, prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 17 iunie 2011, a fost achitat în temeiul art. 42 alin. (2), 361 alin. (2) lit. (b), art. art. 42 alin. (2), 190 alin. (5) Cod penal, art. art. 42 alin. (2), (4) și art. 361 alin. (2) lit. (b) Cod penal, pe motivul că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale componentelor de infracțiune. Totodată, acțiunea civilă înaintată de către SC „Ecologic Tire Recycling” SRL a fost lăsată fără examinare cu drept de soluționare în ordine civilă și a fost ridicat sechestrul aplicat prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 06 septembrie 2008 asupra bunurilor ridicate de la el, inclusiv asupra automobilul de model „Lexus RX 350” cu numărul de înmatriculare CSF 707, și mijloacelor bănești în suma de 16900 dolari SUA, 1200 euro și 150 lei.

Menționează că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2012, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului și reprezentantului părții civile SC „Ecologic Tire Recycling” SRL Alecu Mișu, fiind menținută sentința primei instanțe, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2013, recursul ordinar declarat de reprezentantul părții civile SC „Ecologic Tire Recycling” SRL România, Alecu Mișu a fost respins ca inadmisibil.

Relatează reclamantul că în rezultatul examinării cauzei penale în ordine de apel, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, constatând încălcarea esențială de către organul de urmărire penală a ordinii procesual-penale la administrarea probelor administrate la dosar, a găsit întemeiată și rezonabilă suspiciunea dînsului invocată pe tot parcursul examinării cauzei penale, referitoare la denunțarea falsă, falsificarea probelor și tragerea cu bună știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate, motive pentru care, odată cu adoptarea hotărârii, a emis și o încheiere interlocutorie prin care a constatat: „administrarea de către organul de urmărire penală a mijloacelor de probă cu încălcarea esențială a prevederilor Codului de procedură penală și punerea ilegală a acestor date la baza acuzației formulate dînsului.

Precizează că pe parcursul unei perioade îndelungate de timp (25 iulie 2008-12 februarie 2013) și în rezultatul acțiunilor ilegale ale persoanelor cu funcție de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, a fost ilegal atras la răspundere penală, ilegal i-au fost aplicate măsurile

preventive sub formă de arest preventiv și declarație de a nu părăsi localitatea - acțiuni care, în consecință i-au cauzat enorme prejudicii materiale și morale.

Mai indică că pe parcursul urmăririi penale în scopul realizării dreptului său la apărare a încheiat contracte de asistență juridică cu avocatul Vitalie Nagacevschi achitând ultimului suma de 47 987,80 lei cu titlu de asistență juridică, fapt ce se confirmă prin chitanța la dispoziția de încasare nr. 15 din 10 septembrie 2008.

La fel, susține că pe parcursul urmăririi penale, prin ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 01 septembrie 2008, organul de urmărire penală a dispus ridicarea de la el a automobilului de model „Lexus RX350”, nr/î CSF 707, iar prin ordonanța din 05 septembrie 2008, s-a dispus aplicarea sechestrului asupra autoturismului menționat - acțiune procedurală, care prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 septembrie 2008, a fost legalizată, fiind autorizată și punerea sub sechestru a bunurilor sale.

Menționează că automobilul sechestrat i-a fost restituit doar la data de 01 martie 2012, când a devenit definitivă și irevocabilă sentința judecătoriei Centru mun. Chișinău.

Astfel, în rezultatul ridicării, sechestrării și depozitării de către organele de urmărire penală a autoturismului de model „Lexus RX350”, nr/î CSF 707 în perioada (01 septembrie 2008 – 01 martie 2012), i-au fost cauzate enorme prejudicii materiale, apreciate de el în sumă de 33 370 dolari SUA, ce constituie diferența dintre costul autoturismului la data sechestrării 01 septembrie 2008 și data restituirii 01 martie 2012, conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 591 din 23 martie 2012 și în sumă de 36 403,33 dolari SUA ce constituie dobânda pentru suma de 60 000 dolari SUA, care reprezintă prețul autoturismului sechestrat la situația din 01 septembrie 2008 și care potrivit art.619 alin. (1), (2) Cod civil, constituie 36 403,33 dolari SUA.

Remarcă că pentru estimarea prejudiciului material suportat în urma diminuării prețului autoturismului sechestrat a fost nevoit să se adreseze Centrului Național de Expertize Judiciare a Ministerului Justiției al Republicii Moldova pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifice nr. 591 din 23 martie 2012 în legătură cu care fapt, potrivit chitanței eliberate de Banca de Economii, a suportat cheltuieli în sumă de 641 lei.

Totodată, indică că la restituirea autoturismului sechestrat au fost depistate o serie de defecte care au fost cauzate ca urmare a staționării îndelungate a autoturismului și păstrării în condiții neadecvate, iar pentru reparația și readucerea acestuia la starea inițială de funcționare potrivit facturii fiscale seria JA nr. 1045105 din 03 martie 2012 eliberată de SRL „Termogazconstruct” a suportat cheltuieli în sumă de 8 680 lei.

Mai declară reclamantul că la data restituirii autoturismului - 01 martie 2012, acesta nu era în stare funcțională, respectiv, pentru transportarea acestuia de la locul depozitării a suportat cheltuieli de transport, care reieșind din Actul de confirmare a executării lucrărilor și serviciilor din 01 martie 2012, Bonul de plată seria DR nr. 167683 din 01 martie 2012, și bonul de casă nr. 1578 din 02 martie 2012 eliberate de SRL „Foc”, constituie suma de 350 lei.

De asemenea, relatează că la momentul predării autoturismului, la el lipsea aplicația de la geamul lateral din dreapta, iar pentru înlocuirea acestuia a suportat cheltuieli în mărime de 494,13 RON, care potrivit cursului oficial al BNM la data de 27 martie 2012 constituie 1 773,48 lei. Executarea lucrărilor de înlocuire a aplicației de

la geamul lateral se confirmă prin Factura fiscală AFS-12-002082 din 27 martie 2012 și Bonul fiscal nr. 20 din 27 martie 2012 eliberat de către SC „Inchcape Motors” SRL din România.

Consideră reclamantul că nu poate fi trecut cu vederea nici faptul că autoturismul „Lexus RX-350” la momentul sechestrării era nou, iar dânsul avea încheiat cu Compania de asigurări „Transelit” contract de asigurare facultativă a mijlocului de transport CASCO, în acest sens fiind eliberată Polița nr. AC012/08 din 19 ianuarie 2008 fiind achitată și suma de 2 000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la data de 19 ianuarie 2008, constituie suma de 22 501 lei.

Astfel, dat fiind faptul că în perioada 01 septembrie 2008 – 18 ianuarie 2009, timp de 140 zile a fost în imposibilitate să utilizeze autoturismul întrucât acesta a fost sechestrat, urmează să fie încasat din contul statului suma de 767 dolari SUA, plus orice taxă percepută reieșind din următorul calcul 2000 dolari SUA/365 zile x 140 zile.

Concomitent relevă că pe parcursul urmăririi penale, prin ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 01 septembrie 2008 a fost dispusă ridicarea de la el a mijloacelor bănești în sumă de 16 900 dolari SUA, 1200 euro și 150 Ron, iar prin ordonanța din 05 septembrie 2008 a fost aplicat sechestrul asupra mijloacelor bănești ridicate, care i-au fost restituite doar la data de 01 martie 2012, insistând că în rezultatul ridicării și sechestrării sumelor de bani respective i-au fost cauzate enorme prejudicii materiale care constau în dobânzile aferente mijloacelor de bănești ridicate potrivit art. 619 alin. (1) și (2) Cod civil.

La fel, susține că în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală a fost privat de salariu și alte venituri provenite din munca de care a fost privat, or, la data de 06 noiembrie 2007, pentru a-și asigura sursa de existență a fondat SRL „UCNAF AQUA” fiind unicul asociat și administrator, după care la 18 aprilie 2008 a încheiat cu CIE „Moldexpo” SA contractul de locațiune nr. 68 a terenului cu suprafața de 1,86 ha din str. Ghiocilor 1, mun. Chișinău în scopul construirii unei zone de agrement „Aquapark”.

Iar la 01 august 2008, a încheiat cu Compania „Denis Invest & Trade Corp” contractul de intenții prin care a convenit cu cel din urmă asupra colaborării reciproce în scopul finanțării, proiectării construcției și administrării centrului enunțat, asumându-și anumite obligații.

Însă din motiv că a fost reținut și arestat ilegal nu și-a onorat obligațiunile stipulate în contractul de intenții din 01 august 2008 și respectiv, a fost privat de salariu și de veniturile provenite din muncă în mărime de 30 000 lei lunar și de 1 600 000 euro.

Mai indică reclamantul că pe parcursul urmăririi penale prin ordonanța de ridicare și procesul-verbal din 01 septembrie 2008 au fost ridicate de la el actele de constituire și ștampilele Companiilor „Русиан Биг Таерс” ООО și „Sirena Commerce” LLP, iar la data de 01 septembrie 2008 dânsul a fost reținut pentru 72 ore, ulterior fiind arestat preventiv pe un termen de 30 zile fiind obligat de către autorități să predea pașaportul său judecătorului de instrucție.

Respectiv, afirmă că din vina organelor de urmărire penală a suportat un prejudicial sub formă de venit ratat în mărime de 769 080 dolari SUA, deoarece în cazul în care organele de urmărire penală nu ridicau actele și ștampilele companiilor susmenționate și nu aplicau măsura preventivă sub formă de arest în privința sa dânsul avea să își realizeze venitul.

Pretinde că în urma acțiunilor de atragere ilegală la răspundere penală de aplicare ilegală a măsurilor preventive sub formă de arest preventiv și declarație de a nu părăsi localitatea pe parcursul perioadei 25 iulie 2008 – 12 februarie 2013 i-au fost provocate și enorme suferințe psihice și morale manifestate prin afectarea statutului său social, întrucât dînsul fiind un om înstărit în mod serios și de mult timp practica activitatea de antreprenoriat, iar pînă la atragerea la răspundere se bucura de stimă și respect în lumea oamenilor de afaceri și în societate.

În drept își întemeiază cerințele în baza prevederilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și art. art. 514, 531, 533, 1405, 1416, 1422, 1423 Cod civil.

Solicită încasarea din contul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Harghel Serghei prejudicii materiale și morale după cum urmează:

- suma de 47987,80 lei plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate la examinarea cauzei penale nr. 2008990152,
- suma de 33370 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu material suportat în urma diminuării prețului autoturismului de model „Lexus RX-350” cu numărul de înmatriculare C SF 707 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152,
- suma de 350 lei, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de cheltuieli de transportare a autoturismului de model „Lexus RX-350” cu numărul de înmatriculare CSF 707 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152,
- suma de 642, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu material suportat în urma efectuării raportului de constatare tehnico-științifică nr. 591 din 23 martie 2012,
- suma de 8680 lei, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu material suportat în urma reparației autoturismului de model „Lexus RX-350” cu numărul de înmatriculare C SF 707 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152,
- suma de 1773,48 lei, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de cheltuieli suportate pentru înlocuirea aplicației de la geamul lateral din dreapta autoturismului de model „Lexus RX-350” cu numărul de înmatriculare C SF 707 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152,
- suma de 767 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu cauzat în urma nefolosirii Contractului de asigurare facultativă a mijlocului de transport CASCO nr. AC 012/08 din 19 ianuarie 2008 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152,
- suma de 36403,33 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de dobîndă pe perioada 01 septembrie 2008 – 01 martie 2012 la mijloacele bănești în sumă de 60000 dolari SUA, ridicați în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152,
- suma de 10253,61 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de dobîndă pe perioada 01 septembrie 2008 – 01 martie 2012 la mijloacele bănești în sumă de 16900 dolari SUA, ridicați în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152,
- suma de 728,07 euro, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de dobîndă pe perioada 01 septembrie 2008-01 martie 2012 la mijloacele bănești în sumă de 1200 euro, ridicați în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152,

- suma de 91,01 RON, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de dobândă pe perioada 01 septembrie 2008 – 01 martie 2012 la mijloacele bănești în sumă de 150 RON, ridicați în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152,

- suma de 769080 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de venit ratat în urma rezilierii Contractului comercial din 04 martie 2008 ca urmare a consecințelor negative suportate de către cet. Harghel Serghei Vasile în rezultatul intentării și examinării, în cadrul urmăririi penale și a instanțelor de judecată, a cauzei penale nr. 2008990152,

- suma de 30000 lei lunar și suma de 1 600 000 euro, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de compensare a salariului și altor venituri provenite din muncă de care a fost privat în rezultatul intentării și examinării, în cadrul urmăririi penale și a instanțelor de judecată, a cauzei penale nr. 2008990152,

- suma de 1 000 000 lei, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată în cadrul examinării cauzei penale nr. 2008990152.

Prin încheierea protocolară din 11 noiembrie 2014 a fost admis demersul Ministerului Justiției al Republicii Moldova și atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Procuratura Generală.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 24 iunie 2015, acțiunea depusă de Harghel Serghei a fost admisă parțial, fiind încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul reclamantului Harghel Serghei suma de 47 987,80 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică suportate la examinarea cauzei penale nr. 2008990152 și suma de 500 000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016, a fost respins apelul declarat de Harghel Serghei, admise apelurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul reclamantului Harghel Serghei suma de 200 000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii și suma de 47 987,80 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică suportate de Harghel Serghei la examinarea cauzei penale nr. 2008990152, în rest hotărârea a fost menținută.

La 15 aprilie 2016, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, cu titlu principal casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată și cu titlu secundar, modificarea deciziei instanței de apel în sensul diminuării sumelor acordate.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe a interpretat eronat normele dreptului material care reglementează aprecierea prejudiciului material și moral.

Remarcă că despăgubirea acordată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu daunele morale este menită să furnizeze o compensație financiară pentru un prejudiciu moral, cum ar fi suferințe psihice sau fizice.

Totodată, indică că prin natura lor daunele morale nu se pretează la calcule exacte iar dacă se stabilește existența unor astfel de daune, și în cazul în care Curtea consideră că este necesară o compensație bănească, ea va face o evaluare pe o bază echitabilă, luând în considerare standardele care decurg din jurisprudența sa

Consideră că aprecierea judecătorului privind evaluarea daunelor morale este subiectivă, întrucât criteriile care stau la baza cuantumului despăgubirilor trebuie să fie obiective împărtășind criteriul general evocat de instanța europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Iar, invocând prevederile art. 1423 alin. (1) Cod civil al RM și pct. 25 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, menționează recurentul că potrivit materialelor dosarului în privința lui Harghel Serghei a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest pentru o perioadă de doar 15 zile, ceea ce face inadmisibilă justificarea prejudiciului acordat în sumă de 200 000 lei.

Totodată, cu referire la cheltuielile de asistență juridică suportate în legătură cu examinarea cauzei penale în mărime de 47 987,80 lei, consideră recurentul că sunt neîntemeiate și exagerate, invocând în acest sens că prima instanță nu și-a justificat soluția în baza hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 24 decembrie 2012 și Recomandării privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobată prin decizia Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 2 din 30 martie 2012 și a lăsat fără apreciere faptul că Harghel Serghei a prezentat doar bonul de plată a serviciilor de asistență juridică.

La 18 aprilie 2016, Harghel Serghei, reprezentat de avocatul Goțonoga Sergiu, la fel, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor lui Harghel Serghei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar ca urmare, concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt ilegale și pasibile casării întrucât nu corespund tuturor normelor de drept material și rezultă din interpretarea eronată a legii, motiv care potrivit art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC constituie temei de declarare a recursului.

Mai mult decât atât, susține că contrar prevederilor art. art. 373 alin. (1), (5) și art. 130 alin. (1) hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel nu conțin argumentele recurentului/reclamantului invocate în susținerea cererii de chemare în judecată și respectiv, cererea de apel, fapt ce trezește dubii în examinarea obiectivă a cauzei, or, aceasta se echivalează cu inexistența motivării împrejurare ce contravine prevederilor art. 6 CEDO.

Relatează recurentul că instanța de apel a ignorat faptul că pretențiile înaintate se bazează pe faptul caracterului absolut ilegal a procedurilor penale aplicate față de el în decurs de 5 ani, ceea ce este constatat prin actele de dispoziție judiciare definitive și irevocabile.

La fel, indică recurentul că instanța de apel a apreciat critic concluziile experților expuse în raportul de constatare nr. 591 din 23 martie 2012, declarându-le ca greșite, fără a fi explicat din care considerente a concluzionat astfel, sau reieșind din

prevederile art. 158 alin. (6) Cod procedură civilă, raportul de expertiză nu este obligatoriu pentru instanța de judecată, însă respingerea lui trebuie să fie motivată.

În context afirmă că la emiterea deciziei din 20 ianuarie 2016 și stabilirea cuantumului prejudiciului rezultat din degradarea automobilului în perioada celor 4 ani de staționare instanța de apel nu a aplicat corect prevederile art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 și art. art. 14, 1405 alin. (1) Cod civil.

Iar, respingînd cerințele cu privire la venitul ratat, instanța nu a aplicat legislația corespunzătoare referitoare la venitul ratat în special reglementările art. 610 Cod civil.

Cît privește cerințele privind prejudiciul moral cauzat, relatează recurentul că instanța de apel corect și justificat a constatat faptul încălcării drepturilor sale prin acțiunile organelor de urmărire penală, însă eronat și incorect a stabilit cuantumul prejudiciului moral, cît și neîntemeiat a menționat precum că suma este exagerat de mare și nu este în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate, or, în cauză a fost demonstrat că dînsului i-au fost cauzate suferințe psihice grave generate de retrăiri, și prin faptul că a fost atras la răspundere penală pentru o infracțiune care nu a comis, iar examinarea cauzei penale privind învinuirea sa a durat aproximativ 5 ani de zile, avînd obligarea de a nu părăsi localitatea, astfel, fiindu-i limitat dreptul la libera circulație.

La data de 20 aprilie 2016, Serghei Harghel, reprezentat de avocatul Sergiu Goțonoga a depus supliment la cererea de recurs, invocînd că instanța de apel în cadrul examinării cauzei a ignorat circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și nejustificat a concluzionat că dînsul nu a prezentat probe în susținerea pretențiilor cu privire la recuperarea prejudiciului pretins.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016, pricina a fost ridicată de la examinare și remisă Curții de Apel Chișinău pentru emiterea unei decizii suplimentare.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2016, s-a inclus în dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016 textul „Se admit apelurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, se casează hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 iunie 2015 și se pronunță o nouă hotărîre în partea admiterii”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 20 ianuarie 2016 a fost expediată în adresa recurenților la 12 februarie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire cu nr. de ieșire 13295 și a fost recepționată de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova la data de 09 martie 2016, fapt ce denotă din avizul de recepție seria CN din 03 martie 2016 și de către Harghel Serghei la data de 22 februarie 2016, fapt ce se confirmă prin plicul anexat la materialele cauzei (f.d. 140, 142, 162).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Harghel Serghei s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 15 aprilie 2016 și respectiv, la 18 aprilie 2016 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră

necesar de a admite recursurile declarate, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, înaintând acțiunea în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu Procuratura Generală a RM, Harghei Serghei, reprezentat de avocatul Goțonoga Serghiu a solicitat încasarea din contul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Serghei Harghel Viorel cu titlu de prejudiciu material suma de 47987,80 lei plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate la examinarea cauzei penale nr. 2008990152; suma de 33370 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu material suportat în urma diminuării prețului autoturismului de model „Lexus RX-350” cu numărul de înmatriculare C SF 707 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152; suma de 350 lei, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de cheltuieli de transportare a autoturismului de model „Lexus RX-350” cu numărul de înmatriculare CSF 707 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152; suma de 642, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu material suportat în urma efectuării raportului de constatare tehnico-științifică nr. 591 din 23 martie 2012; suma de 8680 lei, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu material suportat în urma reparației autoturismului de model „Lexus RX-350” cu numărul de înmatriculare C SF 707 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152; suma de 1773,48 lei, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu cheltuieli suportate pentru înlocuirea aplicației de la geamul lateral din dreapta autoturismului de model „Lexus RX-350” cu numărul de înmatriculare C SF 707 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152; suma de 767 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu cauzat în urma nefolosirii Contractului de asigurare facultativă a mijlocului de transport CASCO nr. AC 012/08 din 19 ianuarie 2008 ridicat în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152; suma de 36403,33 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de dobândă pe perioada 01 septembrie 2008 – 01 martie 2012 la mijloacele bănești în sumă de 60000 dolari SUA, ridicați în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152y, suma de 10253,61 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de dobândă pe perioada 01 septembrie 2008 – 01 martie 2012 la mijloacele bănești în sumă de 16900 dolari SUA, ridicați în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152; suma de 728,07 euro, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de dobândă pe perioada 01 septembrie 2008-01 martie 2012 la mijloacele bănești în sumă ce 1200 euro, ridicați în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152, suma de 91,01 RON, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de dobândă pe perioada 01 septembrie 2008 – 01 martie 2012 la mijloacele bănești în sumă de 150 RON, ridicați în cadrul urmăririi penale nr. 2008990152; suma de 769080 dolari SUA, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de venit ratat în urma rezilierii Contractului comercial din 04 martie 2008 ca urmare a consecințelor negative suportate de către cet. Harghel Serghei Vasile în rezultatul intentării și examinării, în cadrul urmăririi penale și a instanțelor de judecată, a cauzei penale nr.

2008990152; suma de 30000 lei lunar și suma de 1 600 000 euro, în lei la cursul BNM la data achitării, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de compensare a salariului și altor venituri provenite din muncă de care a fost privat în rezultatul intentării și examinării, în cadrul urmăririi penale și a instanțelor de judecată, a cauzei penale nr. 2008990152, și cu titlu de prejudiciu moral suma de 1 000 000 lei, plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată în cadrul examinării cauzei penale nr. 2008990152.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză și având ca obiect al litigiului încasarea din bugetul de stat în beneficiul lui Harghel Serghei a prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasând din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Harghel Serghei suma de 47 987,80 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică suportate de Harghel Serghei la examinarea cauzei penale nr. 2008990152 și suma de 500 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, în rest respingând ca neîntemeiate pretențiile acțiunii.

Judecând apelurile declarate de către Harghel Serghei și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generale a Republicii Moldova, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii apelului declarat de Harghel Serghei, admiterii apelurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova și casării hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii, pronunțând o nouă hotărâre în partea dată cu dispunerea încasării din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Harghel Serghei a sumei de 200 000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral și a sumei de 47 987,80 cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică suportate de Harghel Serghei la examinarea cauzei penale nr. 2008990152, în rest menținând hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziei date instanța de apel a reținut că cuantumul prejudiciul moral în mărime de 500 000 lei stabilit de prima instanță este exagerat de mare în raport cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de Harghel Serghei, totodată, remarcând prevederile art. 13¹ al Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 a reținut că hotărârea privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești se execută după ce devin irevocabile din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției.

La caz, instanța de recurs constată, însă, că contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel conține o motivare arbitrară, iar concluziile sunt expuse într-o formă evazivă, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite,

dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi și dispozițiilor conținute în art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel judecând apelul a trecut superficial asupra problemelor ce au fost ridicate de apelanți împotriva hotărârii primei instanțe.

Astfel, prin prisma normelor enunțate, reieșind din specificul acțiunii ce ține de încasarea prejudiciului moral în baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei acesteia, la caz, era indispensabil, alături de cele constatate, de a verifica cerințele formulate în acest sens și prin prisma particularităților instituite de jurisprudența CEDO și practica judiciară a instanțelor naționale la acordarea despăgubirilor morale în cazuri similare.

Or, unul din argumentele de bază invocate de către Ministerul Justiției al RM atât în cadrul examinării cauzei în fond cât și în cererea de apel, argument în privința cărui instanța de apel, de altfel, nici nu s-a expus, este faptul că instanța de judecată urma să constate existența prejudiciului considerabil prin două elemente ce urmează a fi constatate: însăși existența prejudiciului și caracterul considerabil al acestuia, iar legătura de cauzalitate între încălcare și prejudiciu urmează a fi probată, în acest sens remarcând că în cauză nu au fost aplicate corect criteriile de stabilire a prejudiciului moral.

În acest sens, este de menționat că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Quantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că aceste circumstanțe urmau a fi supuse unei analize și verificări minuțioase, întru stabilirea în cazul nu numai al încălcării drepturilor fundamentale ale unei persoane, ci și în cazul în care au fost afectate valori fundamentale, respectiv dreptul la muncă, dreptul la prestigiu și imagine, la viața personală și profesională, care ar acorda dreptul lui Harghel Serghei la despăgubire, prin stabilirea cuantumului despăgubirii prejudiciului material și moral, în sensul în care se pretinde.

Prin aceste aspecte urmau a fi verificate și cerințele de despăgubire materială.

Or, este absolut neînțeleasă concluzia instanței de apel cu privire la respingerea pretenției acțiunii cu privire la încasarea prejudiciului material pretins de Harghel Serghei pentru diminuarea prețului autoturismului de model „LexusRX350” cu n/î CSF 707, în timp ce actele cauzei atestă că pe parcursul urmăririi penale prin ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 01 septembrie 2008, automobilul menționat a fost ridicat de la Harghel Serghei și restituit ultimului doar după devenirea sentinței de achitare a Judecătoriei Centru mun. Chișinău definitive și irevocabile și anume la 01 martie 2012.

În aceste condiții se poate ajunge pe calea de deducție logică că în rezultatul ridicării, sechestrării și, ulterior depozitării de către organele de urmărire penală a autoturismului de model „LexusRX350” cu n/î CSF 707, n/î CSF 707 recurentului i s-au cauzat prejudicii materiale, aceasta întrucât la data restituirii automobilului (01

martie 2012), acesta a pierdut din vechime, respectiv și prețul acestuia s-a diminuat în comparație cu cel care valora la data sechestrării (01 septembrie 2008).

Judecarea superficială a pretenției menționate este evidentă și prin faptul că instanța de apel respingând argumentele invocate de Harghel Serghei în dezacordul cu soluția primei instanțe la acesta capitol, s-a limitat la o motivare extrem de evazivă, care nu este altceva decât reflectarea concluziilor primei instanțe la acest aspect, fapt ce denotă că decizia instanței de apel nu conține nici o argumentare ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns.

Astfel, din decizia instanței de apel rezultă că instanța a apreciat critic concluziile experților expuse în Raportul de constatare nr. 591 din 23 martie 2012, declarându-le ca fiind greșite, însă fără a argumenta concluzia dată în acest sens, în condițiile în care art. 158 alin.(6) CPC, indică expres că raportul de expertiză nu este obligatoriu pentru instanța de judecătorească și se apreciază în conformitate cu art. 130. Respingerea lui însă trebuie să fie motivată, pe când în acuza examinată lipsește motivația concludentă a respingerii Raportului menționat, ceea ce constituie o gravă abatere procesuală, fapt care la rândul său duce la casarea actului judecătoresc contestat.

Faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanță de apel a regulilor fundamentale în materia sarcinii probei, întrucât nu a fost ordonat administrarea probelor necesare pentru stabilirea situației de fapt și aflarea adevărului dacă Harghel Serghei beneficiază de dreptul de a fi despăgubit pentru imposibilitatea folosirii de bunurile sale în perioada derulării procesului penal intentat pe numele acestuia.

De altfel, aici este de menționat că a rămas fără examinare minuțioasă de către instanța de apel și argumentul recurentului Harghel Serghei ce ține de aplicarea incorectă de către prima instanță a legislației referitoare la venitul ratat care este și el o parte a prejudiciului.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Deși, alin. (3) al normei enunțate specifică concret care încălcări sau erori se consideră drept omisiuni procedurale, alin. (4) menționează că săvârșirea și altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar alin. (5) al normei date prevede că aceste temeuri se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Raportând la caz prevederile legale menționate, instanța de recurs constată că la examinarea prezentei cauze instanțele de judecată ierarhic inferioare au comis și alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a pricinii și anume nu s-au pronunțat pe marginea tuturor cerințelor invocate de către Harghel Serghei, astfel, temeiul dat urmând a fi luat în considerație de către instanța de recurs din oficiu.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs va reține că din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că Harghel Seerghei pretinde și compensarea salariului și altor venituri provenite de muncă de care acesta a fost privat în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor

judecătorești, iar în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretenției date, era indispensabil, de a verifica temeiul legal al acestei cerințe, prin prisma dispozițiilor art.7 lit.8) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești în coroborare cu art. 8 alin. (3) lit. c) din aceeași Lege, care reglementează că în cazurile menționate la art.3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite. Persoanelor care nu au lucrat din motive întemeiate, cuantificarea prejudiciului reparației se calculează pornindu-se de la salariul mediu pe țară în anul respectiv.

Prin urmare, reieșind din prevederile normelor enunțate și având în vedere că Harghel Serghei a solicitat compensarea salariului, este evident că instanțele de judecată chiar și dacă au găsit neîntemeiate argumentele invocate de ultimul în susținerea pretențiilor de compensare a salariului și altor venituri provenite de muncă de care a fost privat în urma acțiunilor ilicite, totuși urmau să verifice dacă acesta nu intră în categoria celor persoane care nu a lucrat din motive întemeiate, iar în caz afirmativ urma a se verifica și perioada în care nu a lucrat din motive întemeiate, întru stabilirea existenței temeiului, care ar acorda dreptul recurentului la recuperarea prejudiciului material ca salariu ratat.

Cu toate acestea prima instanță nu a ținut cont de cele invocate, cum, de altfel, a trecut peste ele și instanța de apel.

În această ordine de idei se constată că, deși hotărârea primei instanțe are un conținut incomplet, instanța de apel judecând apelurile nu a constatat neajunsurile din hotărârea primei instanțe, nu s-a expus asupra acestora, prin urmare, se stabilește că și judecarea apelurilor a fost efectuată în mod superficial, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale sub imperiul căror urma a fi judecată prezenta cauză.

Se reiterează că potrivit unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz c. Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului European), ceea ce la cazul prezentei spețe este lipsă.

Date fiind cele relevate supra, instanța de recurs concluzionează asupra necesității remiterii pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, care urmează să verifice minuțios circumstanțele cauzei cu aprecierea probelor prezentate de părți prin prisma prevederilor legale întru stabilirea existenței sau inexistenței temeiului de reabilitare a lui Harghel Serghei, care ar acorda dreptul acestuia la despăgubire, prin stabilirea cuantumului despăgubirii prejudiciului material și moral, în sensul în care se pretinde.

Pentru observațiile mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Harghel Serghei, reprezentat de avocatul Goțonoga Sergiu.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016 și decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2016 în pricina civilă la cerea de chemare în judecată a lui Harghel Serghei împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva